

12.7.2010

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja 0635/2009 złożona przez Elenę Moldoveanu (Rumunia), dotycząca wypłaty przez rząd holenderski renty pośmiertnej dla nieletniego syna Lorenzo Moldoveanu

1. Streszczenie petycji

Składająca petycję ubiega się o pomoc Parlamentu Europejskiego w uzyskaniu od władz holenderskich renty pośmiertnej dla swego niepełnoletniego syna Lorenzo Moldoveanu, który, zdaniem składającej petycję, jest nieślubnym synem obywatela Holandii pochodzenia rumuńskiego zmarłego w 2002 r. Rozpoczęła ona już załatwianie formalności niezbędnych do uznania syna za spadkobiercę zmarłego zgodnie z obowiązującym prawem rumuńskim, a także skontaktowała się z ambasadą Holandii w Bukareszcie w celu uzyskania pomocy w otrzymaniu przez syna obywatelstwa holenderskiego oraz renty pośmiertnej. Jednak z uwagi na fakt, że władze holenderskie odmawiają uznania aktu urodzenia wydanego przez władze rumuńskie, jej roszczenia są uznawane za niemożliwe do przyjęcia.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 16 września 2009 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 12 lipca 2010 r.

Przepisy wspólnotowe w dziedzinie zabezpieczenia społecznego przewidują koordynację, nie zaś harmonizację systemów zabezpieczenia społecznego. Oznacza to, że każde państwo członkowskie może swobodnie określać szczegóły krajowego systemu zabezpieczeń społecznych, w tym rodzaje świadczeń, krąg ubezpieczonych, sposoby wyliczania wysokości świadczeń i wysokość składek. Prawo UE, w szczególności rozporządzenia (EWG) nr

1408/1971 oraz nr 574/1972, wprowadza wspólne zasady i przepisy, których należy przestrzegać stosując prawo krajowe. Przepisy te gwarantują, że odmienne prawodawstwo krajowe jest stosowane przy poszanowaniu podstawowych zasad równego i wolnego od dyskryminacji traktowania.

Komisja skontaktowała się z władzami holenderskimi w celu dalszego wyjaśnienia sprawy podnoszonej przez składającą petycję. Władze holenderskie udzieliły następującej odpowiedzi:

„W przeprowadzonym dochodzeniu ustalono co następuje: Bank Ubezpieczeń Społecznych w Amsterdamie (Sociale Verzekeringsbank – SVB) to instytucja, która w Holandii odpowiada za wdrożenie Powszechnej ustawy o rentach rodzinnych (Algemene Nabestaandenwet – ANW) oraz za zagwarantowanie poszanowaniu przysługujących z jej mocy praw. Ustawa przewiduje rentę dla wdowy lub wdowca oraz sierot. Powyższa ustawa ma ogólnie zastosowanie do osób żyjących lub pracujących w Holandii.

Z przedstawionego na potwierdzenie zgonu Pana M. (ojca) dokumentu wynika, że nie żyje on od 2002 r. SVB nie został poinformowany o tym fakcie. Wdowa, Pani S. (składająca petycję) nie została wymieniona w dokumentach SVB, jako osoba potencjalnie uprawniona do poboru świadczenia. W dokumentacji SVB nie ma również wzmianki na temat L. (syna), ani na temat jego matki (składającej petycję). Oznacza to, że w następstwie śmierci Pana M do SVB nie wpłynął żaden wniosek w sprawie wypłaty świadczenia .

W piśmie z dnia 11 września 2002 r. skierowanym przez ambasadę holenderską w Bukareszcie do Pani S. (składająca petycję), którego kopię przesłano również do mnie, poinformowano, że ambasada skontaktowała się z oddziałem SVB w Leiden, który poinformował ją ogólnie, że L. nie jest uprawniony do otrzymania renty dla dziecka, ponieważ jego matka nie przebywa – a w związku z tym nie jest ubezpieczona – w Holandii. Oddział SVB w Leiden nie przeprowadził jednakże wyczerpującej analizy powiązania zmarłego z synem składającej petycję.

Reasumując kluczowe znaczenie ma w związku z tym kwestia, że nie ustalono, czy Pan M. był, w (domniemanym) momencie śmierci, rezydentem, a w związku z tym czy był ubezpieczony w Holandii, ponieważ jego krewni nigdy nie złożyli wniosku o rentę. Jeżeli zmarły nie był rezydentem lub nie był ubezpieczony w Holandii w dniu śmierci, a w związku z tym nie był ubezpieczony zgodnie z przepisami ANW, możliwe prawo do (proporcjonalnej) renty wynikające z ANW dla jego spadkobierców (prawowitej małżonki w dniu śmierci i wszystkich dzieci) może istnieć na podstawie prawa do podobnego świadczenia wynikającego z ustawodawstwa rumuńskiego oraz wniosku złożonego zgodnie z tymi przepisami (po przystąpieniu Rumunii do UE). SVB nie otrzymała takiego wniosku od strony rumuńskiej.

W zasadzie składająca petycję powinna złożyć wniosek o rentę pośmiertną w Rumunii, a właściwe organy tego państwa powinny skontaktować się z SVB w Holandii, by udzielić mu możliwie najbardziej wyczerpujących informacji. Następnie SVB przeprowadzi postępowanie dotyczące zmarłego i przeanalizuje, czy był on ubezpieczony w Holandii w momencie śmierci. Decyzja w sprawie wypłaty świadczenia zostanie wydana na podstawie oceny przeprowadzonej w oparciu o dostarczone wraz z wnioskiem dokumenty.

Władze holenderskie podają również adres SVB:
Sociale Verzekeringsbank, Postbus 1100, 1180 BH Amstelveen.

Komisja może potwierdzić, że zgodnie z postanowieniami art. 36 rozporządzenia (EWG) nr 574/72 roszczenie w zakresie renty pośmiertnej należy składać do właściwego organu w miejscu stałego pobytu zgodnie z procedurą przewidzianą przepisami ustanowionym przez ten organ. W artykule tym przewidziano co więcej, że w przypadku gdy dana osoba nie podlegała prawu kraju pobytu, organ tego kraju przekaże roszczenie do organu państwa członkowskiego, którego prawu podlega dana osoba.

Zgodnie z załącznikiem 2, punktem „V. RUMUNIA”, rozporządzenia (EWG) nr 574/72, instytucja właściwa w Rumunii w sprawie zasiłków dla spadkobierców to „Casa județeană de pensii și alte drepturi de asigurări sociale (Krajowy Urząd ds. Rent i Innych Praw w Zakresie Ubezpieczenia Społecznego)”.

Wnioski

W celu rozpatrzenia roszczenia o rentę pośmiertną, składająca petycję powinna złożyć skargę do właściwego wymienionego powyżej organu w Rumunii (kraj pobytu).